

חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 39), התשע"ד-2014*

1. תיקון סעיף 1 בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –
- (1) לפני ההגדרה "הוועדה המייעצת" יבוא:
"אכיפה מינהלית" – עיצום כספי, התראה מינהלית והתחייבות להימנע מהפרה";
- (2) אחרי ההגדרה "הרשות" יבוא:
"זכיון" – בעל זכות שימוש בשם העוסק המקיים מערכת עסקית חשבונאית נפרדת מהעוסק";
- (3) אחרי ההגדרה "מספר זהות" יבוא:
"מפקח" – מי שהממונה הסמיכו למפקח בהתאם להוראות סעיף 20א;
"מקום העסק" – מקום שבו מתנהל עסקו של העוסק, לרבות סניף שלו, ובלבד שהסניף אינו מנוהל על ידי זכיון";
- (4) אחרי ההגדרה "עסקה" יבוא:
"פקודת מעצר וחיפוש" – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969²;
2. החלפת סעיף 3 במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:
3. "איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת
- (א) לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).
- (ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), יראו עוסק שביצע מעשה מן המעשים המפורטים להלן, כמי שהפעיל השפעה בלתי הוגנת:
- (1) הגביל את יכולתו של צרכן לעזוב מקום או יצר בפני צרכן את הרושם שהוא מוגבל ביכולתו לעזוב מקום;
- (2) מנע מצרכן את האפשרות להתייעץ לגבי התקשרות בעסקה או לגבי תנאיה;
- (3) ערך ביקורים חוזרים ונשנים בבית צרכן כדי לשכנעו לקשור עמו עסקה, אף שהצרכן הביע, במפורש או במשתמע, את רצונו כי יימנע מכך;
- (4) ביצע פניות חוזרות ונשנות לצרכן או לבני משפחתו כדי לקשור עסקה, אף שהביעו, במפורש או במשתמע, את רצונם כי יחדל מכך;

* התקבל בכנסת ביום ט"ז בתמוז התשע"ד (14 ביולי 2014); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק הממשלה – 620, מיום ג' בחשוון התשע"ב (31 באוקטובר 2011), עמ' 2.

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשע"ד, עמ' 454.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(5) ניצל מוגבלות נפשית, שכלית או גופנית של צרכן, כשהוא יודע או היה עליו לדעת על קיומה של מוגבלות כאמור;

(6) ניצל את העובדה שצרכן אינו יודע את השפה שבה נקשרת העסקה במידה מספקת לשם הבנת העסקה;

(7) איים או נקט אמצעי הפחדה כלשהו כלפי צרכן או כלפי בני משפחתו;

(8) סיפק לצרכן נכס או שירות בתשלום, ללא בקשה מפורשת של הצרכן;

(9) יצר רושם כי צרכן זכה או יזכה בפרס או בהטבה אחרת, אף שאין פרס או הטבה כאמור או שנדרש תשלום מהצרכן או תנאי אחר כדי לקבל את הפרס או את ההטבה ואלה לא פורסמו מראש;

(10) מנע מצרכן להביא למקום העסק או מקום אחר המנוהל על ידי עוסק (בפסקה זו – מקום) מזון או שתייה מאותו סוג שהעוסק מוכר במקום, אלא אם כן המקום במהותו הוא בית אוכל; הוראות פסקה זו לא יחולו אם המשטרה או ממונה ביטחון כהגדרתו בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998,³ הורו על מניעה כאמור מטעמי ביטחון הציבור:

תיקון סעיף 20

3. בסעיף 20(א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) לחקור חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה ולהביא את העברייני לדין;

(ב1) לנקוט הליכי אכיפה מינהלית נגד מפר לפי הוראות חוק זה:".

הוספת סעיפים
20א ו-20ב

4. אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

"הסמכת מפקחים 20א. (א) הממונה רשאי להסמיך, מבין עובדי הרשות, או – בהסכמת השר – מבין עובדי משרד הכלכלה, מפקחים, שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן; הודעה על הסמכת מפקח לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

(ב) לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך שלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה הממונה בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות וקיבל הכשרה מתאימה בתחום הגנת הצרכן, כפי שהורה הממונה.

(ג) הסמכתו של מפקח לפי סעיף זה תהיה בתעודה החתומה בידי הממונה, שמעידה על תפקידו כמפקח ועל

³ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

סמכויותיו לפי חוק זה (להלן – תעודת מפקח); תוקפה של תעודת מפקח לא יעלה על שלוש שנים מיום שניתנה, וכל עוד המפקח משמש בתפקידו.

מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא

בעת מילוי תפקידו, לאחר שהזדהה, ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודת מפקח, שאותה יציג על פי דרישה.”

5. בחלקת סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

”סמכויות פיקוח 21. לצורך פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי הממונה או מפקח –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוע ההוראות לפי חוק זה; לעניין זה, ”מסמך” – לרבות פלט בהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ”ה–1995 (בחוק זה – חוק המחשבים);

(3) לערוך בדיקות או מדידות או ליטול דוגמאות לשם בדיקה, וכן להורות על מסירת דוגמאות לבדיקת מעבדה או על שמירתן לתקופה שיוורה, או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4) להיכנס למקום העסק בכל עת סבירה, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו של בית משפט; חובת ההזדהות וענידת התג לפי סעיף 20 לא תחול לעניין סמכות זו.”

6. סעיף 21 לחוק העיקרי – בטל.

7. לפני סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:

”צו מינהלי לשמירת 21. נוכח הממונה או מפקח כי עוסק לא סימן טובין בהתאם להוראות סעיף 17, רשאי הוא לצוות כי לא ייעשה כל שימוש בטובין האמורים והם יישמרו במקום העסק, באופן שיקבע ולפרק זמן שיקבע שלא יעלה על שישה חודשים; על אף האמור, רשאי הממונה או המפקח להתיר לעוסק להוציא את הטובין ממקום העסק כדי לסמנם כאמור במקום אחר; בסעיף זה, ”מקום העסק” – לרבות מחסן של העוסק, לפי בחירת העוסק.

(ב) הודיע העוסק לממונה או למפקח כי סימן את הטובין, יבדוק הממונה או המפקח, בסמוך לאחר הודעת העוסק, ולא יאוחר משבעה ימי עסקים ממועד ההודעה, אם הטובין סומנו בהתאם להוראות סעיף 17, ואם נוכח כי הטובין סומנו כאמור – יבטל את הצו.

21. צו מינהלי להפסקה או למניעה של הפעלת השפעה בלתי הוגנת

נוכח הממונה כי עוסק הפעיל השפעה בלתי הוגנת על צרכן בניגוד להוראות סעיף 3(א), רשאי הוא לצוות על העוסק להפסיק את ההפרה האמורה או לצוות עליו לבצע פעולה

הדרושה למניעת אותה הפרה, באופן ובתנאים שיורה בצו; נתן הממונה צו כאמור בטרם ניתנה לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו, לא יהיה בכך כדי לפגוע בתוקף הצו, ואולם העוסק רשאי לטעון את טענותיו בפני הממונה, בכתב או בעל-פה, כפי שיורה הממונה, בתוך שבעה ימי עסקים מיום הוצאת הצו.

721. (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי סעיפים 21 או 21ג (בסעיף זה – הצו), רשאי להגיש לבית משפט השלום המוסמך לדון בעבירה לפי חוק זה, בקשה לביטולו.

בקשה לביטול צו מינהלי על ידי בית המשפט

(ב) הגשת בקשה לביטול הצו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

8. במקום סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 22

”סמכות לחקור חשד 22. (א) היה לממונה או למפקח חשד כי עוסק עבר עבירה על הוראות חוק זה, רשאי הוא –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לביצוע העבירה; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁴, בשינויים המחוייבים;

(2) לבקש מבית המשפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחוייבים;

(3) לתפוס כל חפץ שיש לו יסוד סביר להניח שהוא חפץ הקשור לעבירה; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת מעצר וחיפוש בשינויים המחוייבים.

(ב) בסעיף זה, ”חפץ” – לרבות מסמך ולמעט מחשב וחומר מחשב כהגדרתם בחוק המחשבים.”

9. אחרי סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא: הוספת פרק ה' 1

”פרק ה' 1: אכיפה מינהלית

סימן א': עיצום כספי

722. (א) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 22,000 שקלים חדשים, ואם העוסק אינו תאגיד – בסכום של 7,000 שקלים חדשים:

(1) הודיע או הציב שלט המודיע שאין הוא אחראי לכל נזק גוף העלול להיגרם לצרכן בתחום העסק או בחצרו, בניגוד להוראות סעיף 2(ב);

⁴ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

- (2) הודיע שאין לצרכן זכות לבטל עסקה או לקבל חזרה את כספו, ולא סייג את הודעתו בהתאם להוראות סעיף 2(ב2);
- (3) לא גילה לצרכן פרט מהותי שהיה עליו לגלותו, בהתאם להוראות לפי סעיף 4(א)3;
- (4) לא קיים את ההוראות לפי סעיף 4א(1) לגבי אותיות בחוזה אחיד או בתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן;
- (5) לא קיים את ההוראות לפי סעיף 4א(2) לעניין ההבלטה ואופן הניסוח של תנאים מהותיים בחוזה אחיד או לעניין צירוף מסמך נפרד לגביהם;
- (6) לא גילה לצרכן את שמו ואת מספר הזהות שלו בהתאם להוראות סעיף 4ב;
- (7) לא השיב לצרכן את התמורה שקיבל ממנו, בניגוד להוראות סעיף 4ג(ב) או (ג);
- (8) לא קיים את ההוראות לפי סעיף 4ד לעניין הקצאת שטח מכירה ייעודי למצרכי מזון בפיקוח;
- (9) לא ערך חוזה בכתב עם הצרכן בהתאם להוראות לפי סעיף 5(א) או לא נתן לצרכן הזדמנות סבירה לעיין בחוזה או לא מסר לו עותק כאמור בסעיף 5(ב);
- (10) קבע מחיר באשראי בעסקה עם צרכן, בלי שמסר לצרכן הודעה מראש בהתאם להוראות לפי סעיף 9;
- (11) לא הודיע לצרכן, בתקופת ההודעה, על מועד סיום העסקה או ההתחייבות בהתאם להוראות סעיף 13א(ב);
- (12) לא שלח לצרכן פירוט תשלומים או העתקי חשבוניות בהתאם להוראות לפי סעיף 13ב(א);
- (13) לא שלח לצרכן הודעה ובה פירוט חיובים שנתי בהתאם להוראות סעיף 13ב(1);
- (14) לא הציע לצרכן לבחור את מועד החיוב החודשי שבו יבוצע החיוב בתשלום בהתאם להוראות סעיף 13ב1;
- (15) לא גילה לצרכן פרטים שהיה עליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 13ג(ב);
- (16) לא כלל את הפרטים האמורים בסעיף 13ג(ב) במסמך לפי הוראות סעיף 14ג(ב) או בחוזה שנחתם עם צרכן, או שלא מסר לצרכן מסמך בכתב הכולל את הפרטים האמורים, בהתאם להוראות, או בחשבונית, קבלה או הודעת תשלום הנשלחת לצרכן, לפי סעיף 13ג(ג) ו(ה)1;
- (17) לא פרסם באתר האינטרנט שלו את הדרכים לביטול עסקה מתמשכת ואת הפרטים האמורים בסעיף 13ג(ב)4 או בסעיף 4ב, בהתאם להוראות סעיף 13ג(ה)2;

- (18) עשה עסקה מתמשכת בעניין שירותי רפואה בלי שהתקיימו התנאים לפי סעיף 13ה(ב);
- (19) גבה מצרכן עמלה לגבי שירותים או טובין מפוקחים, בניגוד להוראות סעיף 13ח(ב);
- (20) לא אפשר לצרכן לשלם בעד שירותים או טובין מפוקחים בעסקה מתמשכת באחת הדרכים המנויות בסעיף 13ח(ג);
- (21) בעסקה ברוכלות, לא מסר לצרכן פרטים שהיה עליו למסרם בהתאם להוראות לפי סעיף 14(ד);
- (22) עשה עסקה בעניין רכישה של יחידות נופש, בלי שהתקיימו התנאים לפי סעיף 14א(א);
- (23) חייב לקוח, בניגוד להוראות סעיף 14ב;
- (24) לא גילה לצרכן פרטים שהיה עליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 14ג(א);
- (25) לא סיפק לצרכן מסמך בכתב בהתאם להוראות סעיף 14ג(ב);
- (26) לא החזיר לצרכן את התמורה ששילם בהתאם להוראות לפי סעיף 14ו;
- (27) לא נתן לצרכן שובר זיכוי או שובר מתנה (בסעיף זה – שובר) בשל ביטול עסקה בהתאם להוראות סעיף 14ז(א) או (ד) או לא אפשר לצרכן לממש את השובר בהתאם להוראות אלה;
- (28) לא ציין על גבי השובר את הפרטים האמורים בסעיף 14ז(ב);
- (29) לא נתן לצרכן שמימש שובר עודף במזומן בהתאם להוראות סעיף 14ז(ג);
- (30) הנפיק תו קנייה בניגוד להוראות סעיף 14ח(ב) ר(ג);
- (31) לא אפשר שימוש בשובר זיכוי שניתן בעודף בשל מימוש תו קנייה בהתאם להוראות סעיף 14ח(ד);
- (32) הודיע ברבים או במקום העסק על מכירה מיוחדת ולא הבהיר את הפרטים או התנאים האמורים בסעיף 15(א) או שלא החזיק מלאי סביר של טובין בהתאם להוראות סעיף 15(ב2);
- (33) הודיע ברבים על מכירה מיוחדת ולא כלל בפרסום את הפרטים שהיה עליו לכלול בו בהתאם להוראות לפי סעיף 15(ב1);
- (34) המשיך לפרסם ברבים או במקום העסק הודעה שפרסם על מכירה מיוחדת, בניגוד להוראות סעיף 15(ב3);

- (35) לא כלל בהודעה על מכירה בהנחה או במחיר מיוחד, את סיבת ההנחה או המחיר המיוחד, בניגוד להוראות סעיף 16;
- (36) לא סימן על גבי טובין המיועדים לצרכן או במצורף להם, פרטים בהתאם להוראות לפי סעיף 17;
- (37) לא הציג על גבי טובין או על גבי אריזתם את מחירים הכולל בהתאם להוראות סעיף 17ב(א), (ב) ו-ג);
- (38) חייב צרכן במחיר הגבוה מהמחיר המחייב של טובין, בניגוד להוראות סעיף 17ב(ד);
- (39) לא הציג, נוסף על המחיר הכולל או במקומו, את המחיר ליחידת מידה, משקל או נפח, בהתאם להוראות לפי סעיף 17ב(ה);
- (40) לא הציג את המחיר הכולל הנדרש בעד מתן שירות או עשייתו בהתאם להוראות לפי סעיף 17ג);
- (41) פרסם או נקב מחיר של נכס או שירות שלא בהתאם להוראות סעיף 17ד);
- (42) לא כלל במחיר המוצג את שיעור ההגדלה או ההפחתה של מס, אגרה או תשלום חובה בהתאם להוראות סעיף 17ה);
- (43) קבע מחיר במטבע ישראלי לנכס או לשירות כמפורט בחלק ב' של התוספת הראשונה, שמחירו הוצג, פורסם או נקב במטבע חוץ, שלא לפי שער החליפין הקבוע בתוספת הראשונה, בניגוד להוראות סעיף 17ז);
- (44) מכר או החזיק למטרת מכירה, טובין שלא קוימה לגביהם חובה מכוח פרק ד', בניגוד להוראות סעיף 18;
- (45) לא נתן לצרכן שירות או תעודת אחריות, או לא הדביק או לא מסר מדבקת אחריות, בהתאם להוראות לפי סעיף 18א);
- (46) לא סיפק שירות טלפוני חינם בהתאם להוראות לפי סעיף 18ב(א)1) או (ב);
- (47) לא גילה לצרכן פרטים שעליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 18ב(א)2).
- (ב) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 45,000 שקלים חדשים, ואם הוא אינו תאגיד – בסכום של 25,000 שקלים חדשים:
- (1) עשה דבר העלול להטעות צרכן בעניין מהותי בעסקה, בניגוד להוראות סעיף 2(א) או ג);

- (2) מכר, ייבא או החזיק נכס שיש בו הטעיה, או השתמש בנכס כאמור למתן שירות, בניגוד להוראות סעיף 2(ב);
- (3) הפעיל השפעה בלתי הוגנת כאמור בסעיף 3(ב), למעט פסקה (7) שבו;
- (4) לא גילה לצרכן פרטים שעליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 4(א)(1) או (2);
- (5) פרסם פרסומת מטעה בניגוד להוראות סעיף 7(ג);
- (6) פרסם פרסומת או נקט דרך שיווק אחרת שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 7א;
- (7) מתקיים בו אחד מהתנאים המפורטים בסעיף 7ב(ב) והוא הציג או פרסם את עצמו, במישרין או בעקיפין, כמי שמטרתו היחידה היא להגן על הצרכן או לייעץ לו, או קרא או כינה את עצמו בשם שמשמע ממנו כי הוא פועל למטרה כאמור, בניגוד להוראות סעיף 7ב(א);
- (8) המשיך לחייב צרכן בתשלומים, בניגוד להוראות סעיף 13א(ג);
- (9) לא אפשר לצרכן לבטל עסקה לתקופה קצובה מהסוג המנוי בתוספת הרביעית, בדרך ובתנאים המפורטים בה, בניגוד להוראות סעיף 13א או סעיף 3 לחוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 37), התשע"ד–2014⁵;
- (10) המשיך לחייב צרכן בתשלומים בעד טובין או שירותים שניתנו לאחר מועד הביטול, בניגוד להוראות סעיף 13ד(ג);
- (11) לא השיב לצרכן סכום עודף בחיוב עסקה מתמשכת בהתאם להוראות סעיף 13דו(א);
- (12) התקשר עם צרכן לתקופה העולה על שנה, בעסקה מתמשכת בעניין שירותי רפואה שהיא עסקה לתקופה קצובה, בניגוד להוראות סעיף 13ה(ה);
- (13) גבה מצרכן דמי ביטול, בניגוד להוראות סעיף 13ו(א)(1) או (2);
- (14) לא השיב לצרכן חלק ממחיר העסקה או לא ביטל את חיובו של הצרכן בהתאם להוראות סעיף 13ז;
- (15) לא השיב לצרכן את התמורה ששילם בהתאם להוראות סעיף 14(ב);
- (16) לא החזיר לצרכן את החלק ממחיר העסקה ששולם על ידו או לא ביטל את חיובו של הצרכן בהתאם להוראות סעיף 14ה;

⁵ ס"ח התשע"ד, עמ' 402.

(17) הפר תנאי מהתנאים הנוספים שנכללו בכתב התחייבות שהגיש לממונה, שעליו לעמוד בהם בהתאם להוראות סעיף 222(ג).

722. הפרה בנסיבות מחמירות (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 222, בנסיבות מחמירות, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, ששיעורו פי אחד וחצי מסכום העיצום הכספי שניתן להטיל בשל אותה הפרה לפי סעיף 222.

(ב) בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של צרכנים; לעניין זה, חוקה כי הפרה שנעשתה על ידי עוסק ביותר מסניף אחד או נקודת מכירה אחת המופעלים על ידו, היא הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של צרכנים.

722. הודעה על כוונת חיוב (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 222 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף או לפי סעיף 222, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו, בהתאם להוראות סעיף 222א;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 222;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 222.

722. זכות טיעון (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 222, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, בכתב או בעל פה, כפי שיוורה הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה.

(ב) הממונה רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה שלא תעלה על 45 ימים.

722. החלטת הממונה ודרישת תשלום (א) טען המפר את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 222, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, והוא רשאי להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 222ח.

- (ב) (1) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום); בדרישת התשלום יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 22ט ואת התקופה לתשלום כאמור בסעיף 22יא.
- (2) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.
- (ג) בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.
- (ד) לא ביקש המפר לטעון את טענותיו לפי הוראות סעיף 22ו(א), בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב או בתוך תקופה ארוכה יותר שנקבעה לפי סעיף 22ו(ב), ככל שנקבעה, יראו הודעה זו, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.
- 22ח. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מן הסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) השה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכומי העיצום הכספי הקבועים בסימן זה, בשיעורים שיקבע.
- 22ט. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 22 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 22כ(א) והסכים הממונה או הורה בית המשפט על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי לפי סעיף 22כ(ב), יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.
- (ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 22ג יעודכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).
- 22י. (א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי
- סכומים מופחתים
- סכום מעודכן של העיצום הכספי
- הפרה נמשכת והפרה חוזרת

חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר התראה מינהלית כמשמעותה בסעיף 22ג, בשל הפרת אותה הוראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 22ד.

(ב) בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע, ואולם לענין הפרה לפי סעיף 22ג(א)(37) או (38) – בתוך תשעה חודשים מהפרה קודמת של הוראות אלה.

22יא. העיצום הכספי ישולם בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 22ז.

המועד לתשלום העיצום הכספי

22יב. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו; בפרק זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961.

הפרשי הצמדה וריבית

סימן ב': התראה מינהלית

22יג. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, רשאי הממונה להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית לפי הוראות סעיף זה.

התראה מינהלית

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי הענין, כאמור בסעיף 22ג, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 22ד.

22יד. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 22ג, רשאי הוא לפנות לממונה, בכתב, בתוך 45 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

בקשה לביטול התראה מינהלית

(1) הוא לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהותיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקי החלטה.

22טו. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 22(א); דרישת תשלום אינה גורעת מזכותו של העוסק לטעון כאמור בסעיף 22 לעניין סכום העיצום הכספי ולעניין הימשכות ההפרה, ויחולו הוראות סעיפים 22 ו-22, בשינויים המחוייבים.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, ולעניין הפרה לפי סעיף 22(א) (37) או (38) – בתוך תשעה חודשים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לעניין סעיף 22(ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת; מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, ויחולו הוראות סעיפים 22 ו-22, בשינויים המחוייבים.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

22טז. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, רשאי הוא להציע למפר, בהודעה בכתב, להגיש לו כתב התחייבות ועירובן מסוג שייקבע בנהלים, לפי הוראות סימן זה, במקום העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל עליו לפי הוראות סימן א'.

התחייבות להימנע
מהפרה

(ב) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף קטן (א), ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה, שתחילתה ביום מסירת ההודעה כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על התקופה האמורה בהגדרה "הפרה חוזרת" שבסעיף 22(ב), לפי העניין (בסימן זה – תקופת ההתחייבות).

(ג) הממונה רשאי לדרוש כי המפר יכלול בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעליו לעמוד בהם בתקופת ההתחייבות לשם הקטנת הנוק שנגרם מההפרה או מניעת הישנותה, ובכלל זה – (1) החזרת כסף או נכס לצרכן או לציבור צרכנים, בתוך תקופה שיוורה עליה הממונה;

(2) פרסום מודעות ברבים בעניין ההפרה ובעניין כתב ההתחייבות, כפי שיוורה הממונה ובתוך התקופה שיוורה עליה.

(ד) הממונה יקבע את גובה העירובן שעל המפר להפקיד נוסף על כתב ההתחייבות; גובה העירובן יהיה בגובה העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומן של נסיבות הפחתה בהתאם להוראות לפי סעיף 22(ב).

תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון או אי-הגשתם (א) הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה, בתוך 45 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 22טז(א), לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה.

(ב) לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך 45 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 22טז(א), ימציא לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה.

הפרת התחייבות (א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט להלן, יחולו הוראות אלה, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, בתקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת, כאמור בסעיף 22(א);

(2) חזר המפר והפר, בתקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון ויראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לענין סעיף 22(ב); הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנכללו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 22טז(ג) – יודיע הממונה למפר על כוונתו לחלט את העירבון; המפר רשאי לטעון את טענותיו לענין זה, בכתב או בעל פה, כפי שיוורה הממונה, בתוך 45 ימים מיום הודעת הממונה, והממונה רשאי, לבקשת המפר, להאריך תקופה זו בתקופה שלא תעלה על 45 ימים.

(ב) לענין פרק זה, יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, וחזר המפר והפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא ימסור לו הממונה הודעה בדבר אפשרות להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה.

השבת העירבון (א) עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד; העירבון, למעט אם היה ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': הוראות כלליות

ערעור (א) על דרישת תשלום ועל התראה מינהלית ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 45 ימים מיום שנמסרה דרישת

התשלום או מיום שנמסרה החלטת הממונה בבקשה לביטול ההתראה המינהלית.

(ב) אין בהגשת ערעור על דרישת תשלום כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור על דרישת תשלום והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת סכום העיצום הכספי, לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, יוחזר סכום העיצום הכספי ששולם או כל חלק ממנו שהופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם עד יום החזרתו.

222א. (א) הוטל עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם הממונה באתר האינטרנט של הרשות וכן בדרך נוספת אם החליט כך, את הפרטים שלהלן, באופן שיבטיח שקיפות של הפעלת שיקול הדעת בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ואחוזי ההפחתה;
- (5) פרטים על אודות המפר;
- (6) שמו של המפר – אם המפר הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 222ב, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)6, רשאי הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו בעניין זה, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁶, וכן הוא רשאי שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים.

פרסום

⁶ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(ו) שר המשפטים, בהתייעצות עם השר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין אופן הפרסום באינטרנט לפי סעיף זה, כדי למנוע, ככל הניתן, את העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף קטן (א) או (ג), בתום תקופת הפרסום כאמור בסעיף קטן (ה); לא הותקנו תקנות כאמור, יפרסם הממונה באינטרנט את הפרטים המנויים בסעיפים קטנים (א) או (ג), לפי העניין, באופן שימנע ככל הניתן את זיהויו של המפר.

22כב. (א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה מינהלית או מתן כתב התחייבות ועירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, שהיא עבירה על הוראות לפי חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נמסרה למפר הודעה על כוונת חיוב, או התראה מינהלית או הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון, בשל הפרה כאמור באותו סעיף קטן, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותו מעשה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) שילם המפר עיצום כספי או הפקיד עירבון והוגש נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב), יוחזר לו הסכום ששילם או העירבון; סכום ששילם המפר כאמור או עירבון, למעט ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו עד יום החזרתו.

(ד) הוגש נגד עוסק כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה.

22כג. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

22כד. נהלי הממונה לפי סעיפים 22ג ו-22טז טעונים אישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי שהוא הסמיך לכך, והם יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות.

22כה. הממונה רשאי לאצול את סמכויותיו לפי פרק זה, למעט לעניין קביעת נהלים לפי סעיפים 22ג ו-22טז, לסגנו או לעובד הרשות האחראי לנושא העיצומים הכספיים.

22כו. הממונה ידווח לוועדת הכלכלה של הכנסת, אחת לשנה, על מספר העיצומים הכספיים שהוטלו, סכומם, בשל אילו הפרות הוטלו ומספר ההפרות החוזרות שבוצעו מתוך כלל ההפרות בשנה שקדמה למועד הדיווח; דיווח כאמור יימסר במשך חמש שנים מתום שנה מיום תחילתו של חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 39), התשע"ד-2014.⁷

שמירת אחריות פלילית

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

אישור נהלים ופרסומם

אצילת סמכויות

דיווח לכנסת – הוראת שעה

⁷ ס"ח התשע"ד, עמ' 622.

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) במקום פסקאות (1) ו־(2) יבוא:

”(1) עשה דבר העלול להטעות צרכן בניגוד להוראות סעיף 2(א), (ב) או (ג);

(2) הפעיל השפעה בלתי הוגנת כאמור בסעיף 3(ב);”;

(ב) אחרי פסקה (6) יבוא:

”(א6) הפר צו מינהלי שניתן בהתאם להוראות סעיף 21גג;”;

(ג) פסקה (7) – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ב), פסקאות (5) ו־(8) – יימחקו;

(3) בסעיף קטן (ג), פסקאות (1), (3), (5), (6), (7), (9) ו־(10) – יימחקו.

(1) בסעיף קטן (א), במקום ”מאסר שנתיים או קנס פי עשרה” יבוא ”מאסר שלוש שנים או קנס פי עשרים”;

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (3) יבוא:

”(4) העבירה נעברה או היתה מכוונת כלפי קשישים, חסרי ישע או קטינים, או כלפי ציבור של צרכנים הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית, או כלפי מי שאינם יודעים את השפה שבה נקשרה העסקה במידה מספקת לשם הבנת העסקה;

(5) נעברה עבירה לפי סעיף 23(א)(1) תוך טענת עובדה אשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת.”

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) ברישה, במקום ”חוק זה” יבוא ”סעיף 25”;

(ב) בפסקה (1), המילים ”ובתאגיד – כפל הקנס כאמור” – יימחקו;

(ג) פסקאות (2) ו־(3) – יימחקו;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום ”עוסק” יבוא ”אדם” ובמקום ”23” יבוא ”25”;

(3) בסעיף קטן (ג), במקום ”עוסק” יבוא ”אדם”;

(4) בסופו יבוא:

”(ה) בסעיף זה, ”אדם” – למעט תאגיד.”

14. תחילתו של חוק זה ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015) (להלן – יום התחילה). ובלבד שעד לאותו מועד הותקנו תקנות לפי סעיף 22(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 9 לחוק זה; לא הותקנו תקנות כאמור עד לאותו מועד, ידחה שר הכלכלה, בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, את מועד תחילתו של חוק זה בתקופה שלא תעלה על שישה חודשים נוספים בכל פעם.

15. (א) עובד משרד הכלכלה או עובד הרשות להגנת הצרכן ולסחר והגון שהיה מוסמך לפי סעיפים 21, 21א או 22 לחוק העיקרי ערב פרסומו של חוק זה (להלן – יום הפרסום), יראו אותו כאילו הוסמך כמפקח לפי סעיף 20 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, אף אם לא התקיימו בו הוראות סעיף 20א(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה.

(ב) הסמכתו של עובד כאמור בסעיף קטן (א), תעמוד בתוקפה עד תום שלוש שנים מיום הפרסום או עד שיוסמך בידי הממונה כמפקח לפי סעיף 20 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, לפי המוקדם.

נפתלי בנט שר הכלכלה	בנימין נתניהו ראש הממשלה
יולי יואל אדלשטיין יושב ראש הכנסת	ראובן ריבלין נשיא המדינה

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (תיקון מס' 14), התשע"ד-2014*

1. תיקון סעיף 17א בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט-1989¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 17א(ב), במקום "שלוש שנים מהמועד האמור" יבוא "עד יום כ"ט באדר א' התשע"ד (1 במרס 2014), וכן בתקופה שמיום תחילתו של חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (תיקון מס' 14), התשע"ד-2014, עד יום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019)", ובמקום "בתקופת" יבוא "בתקופות".
2. תיקון סעיף 17ב בסעיף 17ב(ב) לחוק העיקרי, במקום "שלוש שנים מהמועד האמור" יבוא "עד יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), וכן בתקופה שמיום תחילתו של חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (תיקון מס' 14), התשע"ד-2014, עד יום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019)".
3. תיקון סעיף 17ג בסעיף 17ג לחוק העיקרי, במקום הסיפה החל במילים "כל אחת" יבוא "את תוקפם של סעיפים 17א ו-17ב בתקופות נוספות, ובלבד ששך תקופות ההארכה של כל אחד מהסעיפים לא יעלה על חמש שנים".
4. תיקון סעיף 19א(א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (5) יבוא:
"6) הליכי בחירת ספק הגו שיספק גז לראשונה למערכת הספקת גז המספקת גז לשני צרכני גז או יותר; תקנות לפי פסקה זו טעונות הסכמה של שר המשפטים."

יאיר לפיד שר האוצר	בנימין נתניהו ראש הממשלה
יולי יואל אדלשטיין יושב ראש הכנסת	ראובן ריבלין נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום ט"ז בתמוז התשע"ד (14 ביולי 2014); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 846, מיום י' באדר א' התשע"ד (10 בפברואר 2014), עמ' 388.
¹ ס"ח התשמ"ט, עמ' 28; התשס"ח, עמ' 124.